

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 326/2566

พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย โจทก์ นาย ว. โจทก์ร่วม นางสาว พ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343,
พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 3,
พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 4,
พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 5,
พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 9,
พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 12, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 123,
ป.วิ.อ. มาตรา 131

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์มิได้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. 2475 และ พ.ศ. 2560 โดยฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและความผิดต่อ พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน สำหรับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนโจทก์ร่วมเป็นเพียงผู้ถูกหลอกลวงมิได้มีส่วนร่วมกระทำความผิดกับจำเลยกับพวกอันจะทำให้โจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย โจทก์ร่วมจึงเป็นผู้เสียหายในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการจึงชอบแล้ว โจทก์ร่วมจึงมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนต่อศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้วินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนได้ โจทก์ร่วมโอนเงินให้จำเลยเพื่อลงทุนกับบริษัท อ. การที่จำเลยส่งแฟ้มเอกสารลงทุนกิจการต่าง ๆ ที่บริษัทนำเงินผู้ลงทุนไปลงทุน รวมทั้งผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากบริษัท บอกวิธีการแนะนำชักชวนผู้อื่นมาลงทุนกับบริษัท และรายได้ของผู้ชักชวนหรือแนะนำผู้อื่นลงทุนในไลน์กลุ่มโดยมีเว็บไซต์ประกอบฟังได้ว่า จำเลยแสดงเนื้อหาและข้อมูลต่อประชาชนหรือบุคคลทั่วไปให้สามารถเข้าถึงได้ และข้อเท็จจริงได้ความจากพินิจตำรวจโท ส. ว่า พยานตรวจสอบการมีอยู่ของบริษัท อ. กับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุโขทัย พบว่าไม่มีชื่อในนิติบุคคลจดทะเบียนไว้ ตามหนังสือตรวจสอบข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล โดยจำเลยตอบคำถามค้านโจทก์ว่า อ. จะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่นั้น จำเลยไม่ทราบ แสดงว่าบริษัท อ. อาจจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ได้ การจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจึงเป็นข้อมูลสำคัญที่จำเลยต้องแจ้งในกลุ่มไลน์ด้วยเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนการที่จำเลยไม่แจ้งข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตาม ป.อ. มาตรา 343 ไม่ได้ถือเอาจำนวนผู้ที่ถูกหลอกลวงว่ามากหรือน้อยแต่ถือเอาเจตนาแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชนเป็นสำคัญและคำว่า "ประชาชน" หมายถึงบุคคลทั่วไป ไม่จำกัดตัวว่าเป็นบุคคลใด มีลักษณะเป็นการแสดงต่อประชาชนทั่วไปมิได้เจาะจงคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษโดยเฉพาะและไม่จำเป็นที่จำเลยจะต้องกระทำการต่อผู้ถูกหลอกลวงแต่ละคนด้วยตนเองตั้งแต่ต้น ที่จำเลยอ้างว่า จำเลยจะซื้อหน่วยลงทุนผ่าน ท. และจำเลยสนทนากการซื้อขายหน่วยลงทุนกับ ท. ผ่านไลน์ จำเลยนำเงินที่ได้รับจากโจทก์ร่วมรวมกับเงินของจำเลยเพื่อซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทเข้าบัญชีของ บ. และ ท. ตามรายการโอนเงิน จำเลยพูดคุยกับ ท. ผ่านไลน์ว่า โอนเงินต่อให้ ร. และจำเลยก็โอนเงินลงทุนกับบริษัท อ. โดยซื้อหน่วยลงทุนจาก ท. น่าจะเป็นแผนการหลอกลวงโจทก์ร่วมและประชาชนให้หลงเชื่อโอนเงินมาลงทุนตามเจตนาของจำเลยกับพวก การกระทำของจำเลยกับพวก

จึงเป็นการหลอกลวงผู้อื่นด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชนโดยทุจริตอันเป็นความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ที่จำเลยอ้างว่าจำเลยไม่ได้เป็นคนชักชวนโจทก์ร่วม จำเลยไม่ได้เป็นผู้บริหารของบริษัทจึงไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ร่วมจำเลยกับพวกร่วมกันฉ้อโกงประชาชนตาม ป.อ. มาตรา 343 วรรคหนึ่งแต่ที่ไม่ระบุมตรา 83 ไว้ยังไม่ถูกต้องเพราะจำเลยมิได้กระทำความผิดโดยลำพัง การที่โจทก์ร่วมเข้าแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับจำเลยในคดีนี้ โจทก์ร่วมได้แจ้งลักษณะแห่งความผิดพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดได้กระทำลง และความเสียหายที่ได้รับ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 123 ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลในเบื้องต้นให้เห็นว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและโจทก์ร่วมมีความเสียหายเพื่อทำให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวน ส่วนพนักงานสอบสวนก็มีหน้าที่รวบรวมหลักฐานทุกชนิด โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นหลักฐานที่พนักงานสอบสวนสืบหามาได้เอง หรือที่โจทก์ร่วมหรือผู้ต้องหายื่นต่อพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นพยานหรือที่บุคคลภายนอกส่งมาให้ โดยไม่ต้องแจ้งให้จำเลยทราบ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ ในคดีเพื่อที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดรวมทั้งความเสียหายที่แท้จริง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 131 แสดงว่าหลักฐานมีได้ต้องมาจากโจทก์ร่วมเพียงฝ่ายเดียว เมื่อได้ความว่าพันตำรวจโท ส. พนักงานสอบสวนเบิกความว่าตรวจสอบรายการเดินบัญชีธนาคารของผู้เสียหายกับจำเลยแล้วพบมีรายการโอนเงินบัญชีผู้เสียหายไปยังบัญชีธนาคารของจำเลยเพื่อลงทุนกับบริษัทเป็นเงิน 3,023,352 บาท ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนสืบหามาตามอำนาจหน้าที่ ถือว่าการสอบสวนชอบแล้ว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 341, 343 พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 3, 4, 5, 9, 12 ให้จำเลยคืนหรือชดใช้เงินแก่ผู้เสียหาย 2,711,291 บาท จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นาย ว. ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้เสียหายเข้าร่วมเป็นโจทก์เฉพาะข้อหาฉ้อโกงประชาชน (ที่ถูก ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน) ส่วนข้อหาอื่นไม่อนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง (ที่ถูก ประกอบมาตรา 83) จำคุก 5 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้างมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี 4 เดือน กับให้จำเลยคืนหรือชดใช้เงินแก่โจทก์ร่วม 2,711,291 บาท นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า เมื่อระหว่างวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง นายไสวชักชวนโจทก์ร่วมนำเงินมาลงทุนกับบริษัท อ. โจทก์ร่วมนำเงินมาลงทุนกับบริษัทดังกล่าวผ่านทางนายไสวและโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของนายไสว ซึ่งนายไสวแจ้งว่านำเงินลงทุนของโจทก์ร่วมไปให้จำเลย และโจทก์ร่วมได้รับผลตอบแทนจากเงินลงทุนดังกล่าว จากนั้นนายไสวให้โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยโดยตรง โจทก์ร่วมจึงโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยเพื่อนำไปลงทุน ทั้งในนามตัวเองและในนามชื่อของบุคคลอื่นตามคำแนะนำของจำเลย โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยรวม 51 ครั้ง เป็นเงินรวม 3,023,352 บาท จนกระทั่งเดือนสิงหาคม 2561 โจทก์ร่วมไม่ได้รับผลตอบแทนของเงินลงทุนจาก

บริษัท โดยจำเลยแจ้งโจทก์ร่วมว่า บริษัทได้เปลี่ยนวิธีการจ่ายผลตอบแทนการลงทุนจาก 24 เดือน เป็น 15 เดือน และเปลี่ยนการจ่ายผลตอบแทนจากเงินดอลลาร์สหรัฐเป็นเหรียญดิลัทแทน โจทก์ ร่วมรอฟผลตอบแทนตามที่จำเลยแจ้งแต่ไม่ได้รับ จึงแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลยและนาย ไสวข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ต่อมาโจทก์ร่วมถอนคำร้องทุกข์ไม่ดำเนินคดีแก่นายไสว มีปัญหาต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า โจทก์ร่วมเป็นผู้เสียหายในฐานะฉ้อโกงประชาชนหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ โจทก์มิได้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. 2475 และ พ.ศ. 2560 แต่อย่างไรก็ดี คงฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและความผิดต่อพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน สำหรับความผิดฐานฉ้อโกง ประชาชนโจทก์ร่วมเป็นเพียงผู้ถูกหลอกลวง มิได้มีส่วนร่วมกระทำความผิดกับจำเลยกับพวกอันจะ ทำให้โจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย คำพิพากษาศาลฎีกาที่จำเลยอ้างข้อเท็จจริงไม่ตรงกับ คดีนี้ โจทก์ร่วมจึงเป็นผู้เสียหายในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 2 (4) ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการจึง ชอบแล้ว โจทก์ร่วมจึงมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนต่อ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้วินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนได้ คดีมีปัญหา ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 หรือไม่ โจทก์และโจทก์ร่วมมีตัวโจทก์ร่วมเป็นพยานเบิกความว่า โจทก์ร่วมกับ นายไสวรู้จักกันเพราะเคยทำงานอยู่ที่สำนักงานทางหลวงที่ 8 จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2560 นายไสวส่งข้อความทางเมสเซนเจอร์ชักชวนโจทก์ร่วมให้มาลงทุนกับบริษัท อ. ซึ่งเป็นบริษัทระดมเงินไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ เช่น ร้านเพชร น้ำมันเครื่องโอตีดาร์ สนามกอล์ฟโอตี ผู้ที่ลงทุนด้วยจะได้ผลตอบแทนในอัตราร้อยละ 10 ต่อเดือน หรือร้อยละ 120 ต่อปี โดยบริษัทจะ จ่ายเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐเดือนละครั้ง เป็นเวลา 24 เดือน และนายไสวยังส่งข้อมูลการลงทุน รวมทั้งรายได้ที่นายไสวได้รับจากเงินลงทุนกับบริษัทดังกล่าวมาให้โจทก์ร่วมดู โจทก์ร่วมสนใจที่จะ ลงทุนกับบริษัทจึงติดต่อนายไสวทางโทรศัพท์ นายไสวแจ้งว่าให้โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุน 18,500 บาท เข้าบัญชีธนาคารของนายไสวแล้วนายไสวจะนำเงินไปลงทุนตามแพ็คเกจที่บริษัทกำหนดและ นายไสวให้โจทก์ร่วมส่งข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน อีเมล และหมายเลขโทรศัพท์ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2560 โจทก์ร่วมส่งข้อมูลตามที่นายไสวแจ้งและโอนเงิน 37,000 บาท เข้าบัญชีธนาคาร ของนายไสว จากนั้นประมาณ 2 ชั่วโมง มีข้อความส่งมาทางอีเมลแจ้งว่า บริษัทรับโจทก์ร่วม เป็นสมาชิกของบริษัทพร้อมกับแจ้งรหัสประจำตัวผู้ลงทุนของโจทก์ร่วมและรหัสผ่าน แล้วนายไสว ส่งข้อมูลเว็บไซต์ของบริษัทให้โจทก์ร่วม เมื่อโจทก์ร่วมเข้าระบบไปตรวจสอบข้อมูลการลงทุนพบว่า มีชื่อ โจทก์ร่วมเป็นผู้ลงทุน จำนวนเงินลงทุน และตารางผลตอบแทน จากนั้นนายไสวส่งสลิปการโอนเงิน ให้โจทก์ร่วมดูโดยนายไสวได้โอนเงินของโจทก์ร่วมไปให้จำเลย นายไสวแจ้งว่าจำเลยเป็นแม่ทิม ที่จะนำเงินของผู้ลงทุนไปลงทุนกับบริษัท เพราะผู้ลงทุนไม่สามารถนำเงินไปลงทุนกับบริษัทได้ด้วย ตนเอง นอกจากนายไสวเชิญโจทก์ร่วมเข้าร่วมกลุ่มไลน์ชื่อโอตีเอฟวีไอมีสมาชิกกลุ่ม 25 คน ซึ่งเป็น ผู้ที่นำเงินมาลงทุนกับบริษัท มีจำเลยเป็นผู้ดูแลกลุ่มไลน์ดังกล่าว แล้วจำเลยส่งแพ็คเกจการลงทุน กิจการที่บริษัทนำเงินของผู้ลงทุนไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ ผลตอบแทนที่จะได้รับ วิธีการลงทุน วิธีการแนะนำชักชวนผู้มาลงทุน รายได้ของผู้ชักชวนหรือแนะนำเข้ามาในกลุ่มไลน์ จำเลยใช้ชื่อใน ไลน์กลุ่มนี้ว่า "ออดม" โดยจำเลยจะเป็นผู้ส่งแพ็คเกจการลงทุนกิจการต่าง ๆ ที่บริษัทนำเงิน ผู้ลงทุนไปลงทุน รวมทั้งผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากบริษัท บอกวิธีการลงทุน และวิธีการ

แนะนำชักชวนผู้อื่นมาลงทุนกับบริษัท และรายได้ของผู้ชักชวนหรือแนะนำผู้อื่นลงทุนผ่านในไลน์กลุ่ม และนายไสวยังเชิญโจทก์ร่วมเข้าไลน์กลุ่มชื่อไพรเวทเอฟวีไอ มีสมาชิกกลุ่มที่เป็นผู้ลงทุนกับบริษัทประมาณ 14 คน โดยจำเลยก็เป็นผู้ดูแลไลน์กลุ่มดังกล่าวเช่นกัน จำเลยจะส่งข้อมูลแจ้งให้ผู้ลงทุนชักชวนบุคคลอื่นเข้ามาลงทุนกับบริษัท ซึ่งผู้ชักชวนจะได้ผลตอบแทนที่สูงกว่าผู้ที่นำเงินมาลงทุนด้วยตนเองในอัตราร้อยละ 10 ต่อเดือน ของจำนวนเงินผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนกับบริษัท หากมีการลงทุนกับบริษัทตั้งแต่ 5,000 ดอลลาร์สหรัฐจะได้ของแถมเป็นทองคำ 1 สลึง และจำเลยยังส่งข้อมูลแนะนำการลงทุน แนะนำข้อมูลการลงทุนของผู้ลงทุนที่เรียกว่าแพลตฟอร์มผ่านทางไลน์กลุ่มไพรเวทเอฟวีไอด้วย แพ็กเกจการลงทุนจะประกอบด้วยข้อมูลการลงทุนกับการคำนวณผลตอบแทนที่จะได้จากเงินลงทุนกับบริษัท นอกจากนี้มีการประชุมผ่านทางไลน์กลุ่มดังกล่าวด้วย โดยจำเลยเป็นผู้อธิบายรายละเอียดการลงทุนต่าง ๆ ของบริษัท รายได้ของบริษัท และแนะนำวิธีการชักชวนบุคคลอื่นมาลงทุนกับบริษัท จำเลยจะเน้นย้ำการชักชวนบุคคลอื่นมาลงทุน

ต่อมาวันที่ 6 กรกฎาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุน 76,350 บาท เข้าบัญชีธนาคารของนายไสว แล้วนายไสวแจ้งว่า โอนเงินลงทุนของโจทก์ร่วมไปเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยแล้ว โจทก์ร่วมตรวจสอบข้อมูลการลงทุนของเงิน 76,350 บาท ได้มีการแปลงเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐ 2,000 ดอลลาร์สหรัฐ ที่บริษัทกำหนด ส่วนเงินลงทุนของโจทก์ร่วมในวันที่ 3 กรกฎาคม 2560 จำนวน 37,000 บาท โจทก์ร่วมได้ผลตอบแทนของเงินลงทุน 70 ดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นเงินไทย 2,350 บาท วันที่ 20 สิงหาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงิน 37,000 บาท และวันที่ 12 กันยายน 2560 โจทก์ร่วมโอนเงิน 74,000 บาท เข้าบัญชีธนาคารของนายไสว และในวันที่ 12 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมก็ได้รับผลตอบแทน 140 ดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นเงินไทย 4,500 บาท ซึ่งโจทก์ร่วมนำเงินดอลลาร์สหรัฐไปแลกเป็นเงินไทยกับนายไสวได้เงิน 4,500 บาท วันที่ 17 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุน 18,500 บาท เข้าบัญชีของนายไสวอีก และในวันที่ 6 ธันวาคม 2560 โจทก์ร่วมจะโอนเงินลงทุนไปให้นายไสว แต่นายไสวแนะนำให้โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยโดยตรง เมื่อโจทก์ร่วมติดต่อจำเลยแล้วจำเลยส่งเลขที่บัญชีธนาคาร ก. ของจำเลยมาให้โจทก์ร่วมทางไลน์กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม 2560 โจทก์ร่วมเริ่มโอนเงินลงทุน 74,000 บาท เข้าบัญชีธนาคารของจำเลย และได้สนทนากันผ่านข้อความทางไลน์กลุ่ม จำเลยได้แนะนำวิธีการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนให้แก่โจทก์ร่วม จากนั้นโจทก์ร่วมโอนเงินลงทุนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยอีกรวม 51 ครั้ง รวมเป็นเงิน 3,023,352 บาท โดยได้รับผลตอบแทนเป็นเงินเพียง 312,061 บาท แล้วไม่ได้รับผลตอบแทนของเงินลงทุนอีกเลย หลักฐานที่โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุนจากบัญชีธนาคารของโจทก์ร่วมไปเข้าบัญชีธนาคารของนายไสวกับจำเลยตามรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของธนาคาร ประมาณปลายเดือน สิงหาคม 2561 โจทก์ร่วมสอบถามจำเลยถึงผลตอบแทนของเงินลงทุนได้รับแจ้งว่า บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงการจ่ายผลตอบแทนจาก 24 เดือน เหลือ 15 เดือน และเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐเป็นเหรียญดิจิทัลแทนให้โจทก์รอไปก่อน ประมาณกลางเดือนกันยายน 2561 จำเลยนัดโจทก์ร่วมไปพบที่กรุงเทพมหานคร จำเลยบอกโจทก์ร่วมให้รอเพราะต่อไปเหรียญดิจิทัลจะมูลค่าสูงและผลตอบแทนจะได้มากขึ้น โจทก์ร่วมรอจนกระทั่งถึงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2562 ก็ยังไม่ได้ผลตอบแทนของเงินลงทุนจากบริษัท ในวันที่ 24 พฤษภาคม 2562 โจทก์ร่วมจึงแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลยกับนายไสว ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ต่อมาโจทก์ร่วมถอนคำร้องทุกข์ไม่ดำเนินคดีแก่นายไสว และมีนายไสวเป็นพยานเบิกความว่า พยานรู้จักกับนายทงศ์ศักดิ์ ซึ่งเป็นหัวหน้างานนายทงศ์ศักดิ์ ชักชวนพยานให้ร่วมลงทุนกับบริษัท อ. เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2560 พยานโอนเงิน

37,000 บาท เข้าบัญชีของนายทองศักดิ์เพื่อที่จะลงทุนกับบริษัท นายทองศักดิ์นำพยานเข้ากลุ่มแอปพลิเคชันไลน์ชื่อกลุ่มซัคเซส มีจำเลยเป็นผู้ดูแลกลุ่ม โดยจำเลยจะส่งข้อมูลการลงทุนของบริษัท ผลตอบแทนที่บริษัทจะมอบให้กับผู้ลงทุนให้กับสมาชิกในกลุ่มไลน์ทราบเป็นระยะ ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเช่นเดียวกับที่นายทองศักดิ์แนะนำให้กับพยาน ต่อมานายทองศักดิ์ชักชวนพยานไปสัมมนาการลงทุนกับบริษัทที่กรุงเทพมหานคร พยานพบกับจำเลย ซึ่งจำเลยชักชวนพยานให้ร่วมลงทุนกับบริษัท อ. โดยให้พยานนำบัตรประชาชนของญาติพี่น้องของพยานมาลงทุนกับบริษัท อ. ด้วยพยานจะได้รับค่าคอมมิชชั่นประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของเงินที่มีการลงทุน จำเลยเป็นแม่พิมพ์เป็นผู้ดูแลสมาชิกในกลุ่มที่มีการลงทุน วันที่ 3 กรกฎาคม 2560 พยานเขียนข้อความผ่านไลน์เข้าไปทักทายโจทก์ร่วมโดยชักชวนโจทก์ร่วมเข้าลงทุนกับบริษัท โจทก์ร่วมสนใจและโอนเข้าบัญชีของพยานเพื่อลงทุนเป็นเงิน 37,000 บาท พยานโอนเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีของจำเลย ต่อมาวันที่ 4 กรกฎาคม 2560 จำเลยโอนเงิน 2,380 บาท เข้าบัญชีของพยานเป็นค่าคอมมิชชั่นจากการที่พยานแนะนำโจทก์ร่วมเข้าลงทุนกับบริษัท วันที่ 6 กรกฎาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงิน 75,850 บาท เข้าบัญชีของพยาน วันที่ 20 สิงหาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงิน 37,000 บาท วันที่ 12 กันยายน 2560 โจทก์ร่วมโอนเงิน 74,000 บาท วันที่ 16 ตุลาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงิน 18,500 บาท โจทก์ร่วมโอนเงินลงทุนกับบริษัท อ. ผ่านพยานรวม 5 ครั้ง ซึ่งพยานโอนเงินของโจทก์ร่วมที่จะลงทุนเข้าบัญชีของจำเลย กับมีร้อยตำรวจเอกอำนาจ และพันตำรวจโทสิทธิพงษ์ พนักงานสอบสวนเป็นพยาน โดยร้อยตำรวจเอกอำนาจเบิกความว่า เป็นผู้ทำบันทึกคำให้การขึ้นสอบสวนของผู้เสียหายในฐานะผู้กล่าวหาและบันทึกคำให้การขึ้นสอบสวนของนายไสวในฐานะพยาน ส่วนพันตำรวจโทสิทธิพงษ์เบิกความว่า จากการตรวจสอบข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุโขทัย ไม่พบชื่อบริษัท อ. จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล และเมื่อตรวจสอบรายการเดินบัญชีธนาคารของผู้เสียหายกับจำเลยแล้วพบมีรายการโอนเงินจากบัญชีธนาคารของผู้เสียหายไปยังบัญชีธนาคารของจำเลย ส่วนจำเลยนำสืบว่า จำเลยรู้จักโจทก์ร่วมเนื่องจากนายไสวเป็นผู้แนะนำให้โจทก์ร่วมเข้าลงทุนกับบริษัทและเชิญโจทก์ร่วมเข้ากลุ่มซัคเซสด้วย ในกลุ่มซัคเซสจะมีการส่งข้อมูลของบริษัท ในการลงทุนกับบริษัท ผู้ลงทุนสามารถลงทุนกับบริษัทโดยตรงหรือจะลงทุนผ่านผู้แนะนำแล้วแต่จะเลือก แต่ส่วนใหญ่ผู้ลงทุนมักจะลงทุนโดยโอนเงินผ่านผู้แนะนำ ซึ่งในกรณีของโจทก์ร่วม นายไสวเป็นผู้แนะนำให้โจทก์ร่วมเข้าลงทุน โจทก์ร่วมจะโอนเงินให้นายไสวเพื่อลงทุนกับบริษัท ต่อมาวันที่ 8 ธันวาคม 2560 นายไสวแจ้งว่า โจทก์ร่วมจะโอนเงินให้นายไสวเพื่อลงทุนกับบริษัท โดยจะโอนเงินลงทุนให้จำเลย หลังจากโจทก์ร่วมโอนเงินให้จำเลยแล้ว จำเลยก็นำเงินที่โจทก์ร่วมลงโจทก์ร่วมลงทุนในนามของบุคคลที่โจทก์ร่วมใช้ชื่อในการลงทุนแทนไปลงทุนแทนให้ตามที่โจทก์ร่วมแจ้ง โจทก์ร่วมเริ่มลงทุนผ่านจำเลย โดยโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลย ตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม 2560 เป็นต้นมารวมทั้งหมด 51 ครั้ง เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2560 จำเลยถอนเงินจากธนาคาร ก. 400,000 บาท เพื่อไปซื้อหน่วยลงทุนกับบริษัท จำเลยจึงมีนำหน่วยลงทุนในขณะนั้น 49 lot ต่อมาเมื่อวันที่ 8 และ 9 ธันวาคม 2560 โจทก์ร่วมโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยเป็นเงิน 74,000 บาท และ 37,000 บาท เพื่อซื้อหน่วยลงทุนกับบริษัท จำเลยจึงนำหน่วยลงทุนที่จำเลยซื้อมาก่อนโอนเข้าระบบของโจทก์ร่วม เห็นว่า พยานโจทก์และโจทก์ร่วมปากโจทก์ร่วมและนายไสวต่างเบิกความถึงเหตุการณ์ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันจึงมีน้ำหนักให้รับฟังเชื่อถือสมกับทางนำสืบของจำเลย ฟังได้ว่า โจทก์ร่วมโอนเงินให้จำเลยเพื่อลงทุนกับบริษัท อ. การที่จำเลยส่งแฟ้มเอกสารลงทุน กิจกรรมต่าง ๆ ที่บริษัทนำเงินผู้ลงทุนไปลงทุน รวมทั้ง

ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากบริษัท บอกวิธีการแนะนำชักชวนผู้อื่นมาลงทุนกับบริษัท และ รายได้ของผู้ชักชวนหรือแนะนำผู้อื่นลงทุนในไลน์กลุ่ม โดยมีเว็บไซต์ประกอบ ฟังได้ว่า จำเลยแสดง เนื้อหาและข้อมูลต่อประชาชนหรือบุคคลทั่วไปให้สามารถเข้าถึงได้ และข้อเท็จจริงได้ความจากพัน ตำรวจโทสิทธิพงษ์ว่า พยานตรวจสอบการมีอยู่บริษัทบริษัท อ. กับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด สุโขทัยพบว่าไม่มีชื่อในนิติบุคคลจดทะเบียนไว้ โดยจำเลยตอบคำถามค้านโจทก์ว่าบริษัท อ. จะ จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่นั้น จำเลยไม่ทราบ แสดงว่า บริษัท อ. อาจจะจดทะเบียนเป็น นิติบุคคลหรือไม่ ก็ได้ การจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจึงเป็นข้อมูลสำคัญที่จำเลยต้องแจ้งในกลุ่มไลน์ ด้วยเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน การที่จำเลยไม่แจ้งข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นการปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้ง ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 ไม่ได้ ถือเอาจำนวนผู้ที่ถูกหลอกลวงว่ามากหรือน้อยแต่ถือเอาเจตนาแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อ ประชาชนเป็นสำคัญและคำว่า "ประชาชน" หมายถึงบุคคลทั่วไป ไม่จำกัดตัวว่าเป็นบุคคลใด มี ลักษณะเป็นการแสดงต่อประชาชนทั่วไป ไม่ได้เจาะจงคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษโดยเฉพาะ และไม่จำ เป็นที่จำเลยจะต้องกระทำการต่อผู้ถูกหลอกลวงแต่ละคนด้วยตนเองตั้งแต่ต้น ที่จำเลยอ้างว่า จำเลยจะซื้อหน่วยลงทุนผ่านนายทินภัทร และจำเลยสนทนากการซื้อขายหน่วยลงทุนกับนายทิน ภัทรผ่านไลน์ จำเลยนำเงินที่ได้รับจากโจทก์ร่วมรวมกับเงินของจำเลยเพื่อซื้อหน่วยลงทุนของ บริษัทเข้าบัญชีของนายบัณฑิตและนายทินภัทร จำเลยพูดคุยกับนายทินภัทรผ่านไลน์ว่าโอนเงิน ต่อให้นางสาววิญญูธรรม์ และจำเลยก็โอนเงินลงทุนกับบริษัท อ. โดยซื้อหน่วยลงทุนจากนายทิน ภัทร น่าจะเป็นแผนการหลอกลวงโจทก์ร่วมและประชาชนให้หลงเชื่อโอนเงินมาลงทุนตามเจตนา ของจำเลยกับพวก การกระทำของจำเลยกับพวกจึงเป็นการหลอกลวงผู้อื่นด้วยการปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชนโดยทุจริตอันเป็นความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ที่จำเลย อ้างว่าจำเลยไม่ได้เป็นคนชักชวนโจทก์ร่วม จำเลยไม่ได้เป็นผู้บริหารของบริษัทจึงไม่ถูกจับกุม ดำเนินคดี ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ร่วม ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์ ภาค 6 วินิจฉัยฟังได้ว่าจำเลยกับพวกร่วมกันฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย แต่ที่ไม่ระบุมตรา 83 ไว้ยังไม่ถูกต้องเพราะจำเลยมิได้ กระทำความผิดโดยลำพัง ปัญหาต่อไปต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยมีว่า การที่โจทก์ร่วมให้การ ต่อพนักงานสอบสวนว่าการกระทำของจำเลยทำให้ตนเองได้รับความเสียหายเป็นเงิน 600,500 บาท ตามบันทึกคำให้การ ซึ่งสอดคล้องกับบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้าย แต่โจทก์กลับกล่าวในคำฟ้อง ว่าโจทก์ร่วมได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลย และเรียกร้องค่าเสียหายเพิ่มเติมเข้ามาเป็น จำนวน 3,023,352 บาท โดยพนักงานสอบสวนมิได้สอบสวนความผิดในจำนวนเงินความเสียหายที่ เพิ่มขึ้นดังกล่าวดังกล่าวทั้งมิได้แจ้งให้จำเลยทราบจึงถือว่าจำนวนเงินค่าเสียหายที่เพิ่มขึ้นนี้ยังมิได้ มีการสอบสวนดังนั้น โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 120 และ มาตรา 134 นั้น เห็นว่า การที่โจทก์ร่วมเข้าแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับ จำเลยในคดีนี้ โจทก์ร่วมได้แจ้งลักษณะแห่งความผิด พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดได้กระทำลง และ ความเสียหายที่ได้รับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 123 ซึ่งถือว่าเป็น ข้อมูลในเบื้องต้นให้เห็นว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและโจทก์ร่วมมีความเสียหายเพื่อทำให้ พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนส่วนของพนักงานสอบสวนก็มีหน้าที่รวบรวมหลักฐานทุกชนิด โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นหลักฐานที่พนักงานสอบสวนสืบหามาได้เอง หรือที่โจทก์ร่วมหรือผู้ต้องหาอื่น ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นพยาน หรือที่บุคคลภายนอกส่งมาให้ โดยไม่ต้องแจ้งให้จำเลยทราบ

ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ ในคดีเพื่อที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดรวมทั้งความเสียหายที่แท้จริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131 แสดงว่าหลักฐานมีได้ต้องมาจากโจทก์ร่วมเพียงฝ่ายเดียว เมื่อได้ความว่า พนักงานสอบสวนเบิกความว่า ตรวจสอบรายการเดินบัญชีธนาคารของผู้เสียหายกับจำเลยแล้วพบมีรายการโอนเงินบัญชีผู้เสียหายไปยังบัญชีธนาคารของจำเลยเพื่อลงทุนกับบริษัทเป็นเงิน 3,023,352 บาท ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนสืบหาตามอำนาจหน้าที่ ทั้งฝ่ายจำเลยมิได้นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าขั้นตอนการสอบสวนในส่วนนี้ชอบแล้ว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ดังนั้น ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่เป็นสาระอันควรแก่การวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่วินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 83 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6

องค์คณะ

โสภณ โรจน์อนนท์ · ชลิต กฐินะสมิต · ประยูร ณ ระนอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/326/2566>